

۵ نکته‌ای که باید در مورد فرزندخواندگی بدانید

کوین گاردنر

از میان برکات بزرگ و اصلی که ایمان‌داران از طریق ایمان به عیسی مسیح دریافت می‌کنند، فرزندخواندگی شاید از همه کمتر مورد توجه قرار گرفته است. عادل‌شمردگی اغلب مورد بحث قرار می‌گیرد و تقدیس نیز بخشی از زندگی روزمره‌ی ایمان‌داران است. اما فرزندخواندگی نیز از اهمیت بالایی برخوردار است، و درک این مفهوم و آرام گرفتن در حقایق ارزشمند آن می‌تواند در زندگی ایمان‌داران به ثمر برسد. در اینجا پنج نکته درباره‌ی فرزندخواندگی آورده شده است:

۱. فرزندخواندگی یکی از برکات اتحاد با مسیح است.

همانند عادل‌شمردگی و تقدیس، فرزندخواندگی نیز از طریق اتحاد با عیسی مسیح، تنها با ایمان، به ایمان‌داران تعلق می‌گیرد. پرشش و پاسخ‌های بلند اعتقادنامه‌ی وست‌مینستر چنین می‌گوید:

«فرزندخواندگی عمل فیض رایگان خدا است که در پسر یگانه‌اش، عیسی مسیح، به انجام رسیده است، که طی آن تمامی کسانی که عادل‌شمرده شده‌اند به شمار فرزندان او پذیرفته می‌شوند، نام او بر آنان نهاده می‌شود، روح پسر او به آنان عطا می‌شود، تحت مراقبت پدران‌ه‌ی او قرار می‌گیرند، به آزادی‌ها و مزایای فرزندان خدا دسترسی پیدا می‌کنند، وارث تمامی وعده‌ها می‌شوند و در جلال، هم‌ارث با مسیح می‌گردند» (سؤال ۷۴).

فرزندخواندگی یک عمل قطعی و یک‌باره است که از کار عیسی مسیح سرچشمه می‌گیرد و ما را به خانواده‌ی خدا وارد می‌کند، همراه با تمامی مزایایی که این موقعیت جدید با خود می‌آورد (یوحنا ۱: ۱۲).

۲. فرزندخواندگی یعنی اینکه ما عضو خانواده الهی می‌شویم.

در حالت طبیعی، ما از خانواده‌ی خدا بیگانه‌ایم و به شیطان تعلق داریم، در اسارت گناه هستیم (یوحنا ۸: ۴۴؛ افسسیان ۲: ۳-۱). اما در فرزندخواندگی، ما در خانواده‌ی خدا پذیرفته شده و در شمار فرزندان او قرار می‌گیریم. پولس رسول درباره‌ی این تغییر شکوهمند می‌نویسد:

«از این به بعد غریب و اجنبی نیستید، بلکه هم‌وطن مُقدَّسین هستید، و از اهل خانه‌ی خدا.» (افسسیان ۲: ۱۹).

۳. فرزندخواندگی به این معناست که خدا پدر ما است.

در اواخر قرن نوزدهم، الهیدان برجسته لیبرال، آدولف فون هارناک، جوهر مسیحیت را به دو حقیقت خلاصه کرد: برادری جهانی انسان‌ها و پدری جهانی خدا. در حالی که خدا خالق همه‌ی مردم است، او در رابطه‌ای پدران‌ه با همه قرار ندارد. داشتن

خدا به‌عنوان پدر و فرزند خدا بودن، مزیتی است که تنها برای کسانی که در خانواده‌ی او پذیرفته شده‌اند محفوظ است (یوحنا ۱: ۱۲). به همین دلیل، یوحنا‌ی رسول با احترام می‌گوید:

«ملاحظه کنید، چه نوع محبت پدر به ما داده است، تا فرزندان خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا ما را نمی‌شناسد، زیرا که او را نشناخت.» (اول یوحنا ۳: ۱).

این همان دلیلی است که فریسیان از این که عیسی خدا را پدر خود می‌نامید، آزرده شدند (یوحنا ۵: ۱۸) و این که عیسی به شاگردانش آموخت که خدا را به‌عنوان پدر دعا کنند (متی ۶: ۹).

۴. فرزندخواندگی به معنای داشتن امکان دسترسی به حضور خداوند است.

یکی از تراژدی‌های بزرگ الهیات کاتولیک روم، تعلیم آن درباره‌ی شفاعت قدیسان است. کاتولیک‌ها تعلیم داده می‌شوند که خدا مشغول‌تر از آن است که دعای آنان را بشنود، و باید از قدیسان، به‌ویژه مریم باکره، بخواهند تا از جانب آنان شفاعت کنند. این تعلیمی نادرست و غلط است. ایمان‌داران واقعی نیازی به شفاعت کسی ندارند، زیرا از طریق تنها مسیح، یک میانجی واحد، به خدا دسترسی دارند (یوحنا ۱۴: ۱۳-۱۴؛ ۱ تیموتائوس ۲: ۵). پولس می‌نویسد:

«زیرا که به‌وسیله‌ی او هر دو [یعنی ایمان‌داران یهودی و غیریهودی] نزد پدر، در یک روح دخول داریم» (افسیسیان ۲: ۱۸؛ رومیان ۵: ۲ را نیز ببینید).

۵. فرزندخواندگی یعنی اینکه ما از حقوق فرزندان خدا بهره‌مند هستیم.

عیسی مسیح از طریق ذات پسر خدا است، و ما از طریق فرزندخواندگی فرزندان خدا هستیم. این موقعیت، حقوق و مزایای بسیاری را به همراه دارد که ما در کنار برادر بزرگ‌ترمان از آن‌ها بهره‌مندیم. این حقوق و مزایا شامل عطای روح، اعطای نام خدا، آزادی از بندگی شریعت، سهیم شدن در رنج‌ها و جلال مسیح، و به‌ویژه یک میراث است که برای کسانی که در مسیح هستند ذخیره شده است. پولس رسول می‌نویسد:

«زیرا همه‌ی کسانی که از روح خدا هدایت می‌شوند، ایشان پسران خداوند. از آن‌رو که روح بندگی را نیافته‌اید تا باز ترسان شوید؛ بلکه روح پسر خواندگی را یافته‌اید که به آن ابا، یعنی ای پدر ندا می‌کنیم. همان روح بر روح‌های ما شهادت می‌دهد که فرزندان خدا هستیم. و هرگاه فرزندانیم وارثان هم هستیم، یعنی ورثه‌ی خدا و هم ارث با مسیح، اگر شریک مصیبت‌های او هستیم تا در جلال وی نیز شریک باشیم.» (رومیان ۸: ۱۴-۱۷؛ افسسیان ۱: ۱۱-۱۴ را نیز ببینید).

باشد که در آرامش و اطمینانی زندگی کنیم که از دانستن این حقیقت حاصل می‌شود که پدر آسمانی ما، ما را در محبت به فرزندی پذیرفته است.

این مقاله بخشی از مجموعه «[۵ نکته‌ای که باید بدانید](#)» است.

این مقاله در مجله [تیبل تاک](#) منتشر شده است.

کشیش کوین دی. گاردنر، دستیار ویراستار مجله تیبل تاک، استادیار در ریفورمیشن بایبل کالج در سنفورد، فلوریدا، و کشیش کلیسای پرزبیتری آمریکا (PCA) است.